

Mesijansko Biblijska Studija - 019

TAMA DEMONIZMA

Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

PREVOD NA SRPSKI JEZIK

Napomena prevodioca: Za prevod ovog MBS-a prevodio sam Biblijske tekstove iz Engleske verzije NASV - prevoda koja je korištena u ovoj studiji. Pri tome mi je od velike pomoći bila Varaždinska Biblija – izdanje Hrvatskog Biblijskog Nakladnika, 2012.

Koristio sam i Savremeni Srpski Prevod u izdanju Hrišćanskog evangelizacionog centra iz Bačkog Petrovca, kao i prevod Daničić – Karadžić kako bi što vernije tekst prilagodio duhu Srpskog jezika.

Prevod: Branko Gotovac 2021.

TAMA DEMONIZMA

MBS 019

Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

Obucite svu bojnu opremu Božiju, da se mognete odupreti lukavstvima đavlovim. Jer nije nam boriti se protiv krvi i tela, nego protiv poglavarstava, protiv vlasti, protiv vladarā tame ovoga sveta, protiv zlih duhova po nebesima

(Efescima 6:11-12)

I. POREKLO DEMONA

Kada govorimo o demonima moramo imati na umu da postoje dve vrste demoni. Prva vrsta su demoni koji su u ovom sadašnjem trenutku slobodni i u ovom svetu služe kao sluge Sotone, rade za njega i utiču na poslove i pothvate ljudi. S druge strane imamo zatočene demone koji svoje zatočenje duguju tačno određenim razlozima i okolnostima. Neki su u trajnom zatočeništvu i tamo čekaju svoj sud pred Velikim Belim Tronom, a drugi su zatočeni privremeno, da bi bili oslobođeni za tačno određene planove unutar smjera kretanja Božijeg plana i programa. Zbog upravo rečenog, poreklo slobodnih demoni i poreklo zatočenih demoni moramo proučavati odvojeno.

A. Slobodni demoni

Razumevanje porekla slobodnih demoni temelji se na tome da su demoni i pali anđeli jedna te ista stvar. Ponekad, kada biće padne, bude mu dano drugo ime, koje nije bilo istina pre njegova pada. Pogledajmo, na primer, Sotonu. Možemo li se prisetiti? Sotona nije oduvek nosio to ime. Pre svog pada On je bio: **Svetlonoša ... sin zore** (Isaija 14:12); bio je: **keruvin pomazan da zaklanja** (Jezekilj 28:14). Nije se zvao Sotona, što znači „neprijatelj“, on je postao Sotona i to je posledica i rezultat njegovog pada. Na isti način, kada neki anđeli padnu, kao posledica njihova pada oni postaju demoni. Ovo se jasno vidi u nekoliko odlomaka.

Matej 12:24 kaže: **A farizeji, čuvši to, rekoše: 'Ovaj ne izgoni zloduhe osim po Beelzebulu, vladaru zloduhā.'**

U ovom odlomku je Sotona, koji je keruvin, nazvan: vladar zloduha; princ demoni, naznačavajući na taj način da su njegovi sledbenici, demoni, takođe anđeli.

Još jedan odlomak nalazimo u Efescima 6:11-12: **Obucite svu bojnu opremu Božiju, da se mognete odupreti lukavstvima đavlovim. Jer nije nam boriti se**

protiv krvi i tela, nego protiv poglavarstava, protiv vlasti, protiv vladarā tame ovoga sveta, protiv zlih duhova po nebesima.

U ovom odlomku učimo da Sotona ima jako dobro organizovan poredak anđela po rangu, a svakako je razumno pretpostaviti da se kod tih rangova palih anđela radi o demonima.

Još jedan odlomak koji govori o njihovom poreklu identifikuje demone i pale anđele kao jedno te isto, a nalazimo ga u Otkrivenju 12:7-9: ***I nasta rat na nebu: Mihajlo i njegovi anđeli zaratiše protiv Zmaja. I Zmaj zarati i anđeli njegovi, i ne nadjačaše. I ne nađe se više za njih mesta na nebu. I bi bačen veliki Zmaj, stara zmija koja se zove Đavo i Sotona, zavodnik celog sveta. Bi bačen na zemlju, a s njime behu bačeni i anđeli njegovi.***

Još jednom, uviđamo da se govori o palim anđelima kao o ***njegovim***, kao o anđelima koji pripadaju Sotoni. Tako da i ovde vidimo jasnu naznaku da su pali anđeli isto što i demoni. Kada Biblija govori o ovim palim bićima, uvek govori o njima kao o palim anđelima ili kao o demonima. Nema nijednog mesta u Pismima gde se ove dve grupe pominju kao odvojene i različite; pali anđeli i demoni jesu jedno te isto.

Još jednom, oni su postali demoni prilikom pada Sotone jer su verovali onome što je Sotona tvrdio kada je rekao u Isaiji 14:13a-14: ***‘Uzaći ću na nebesa, povrh zvezda Božijih presto ću svoj dići; i zaseću na goru sastanka na krajnjem severu. Uzaći ću u visine oblačne, biću poput Svevišnjega.’***

Znači, u vremenu kada se dogodio pad Sotone veliki broj anđela ga je sledio, a kada je Sotona pao i anđeli su pali zajedno sa njim. Ovi anđeli koji su pali sa Sotonom postali su demoni. Oni su poverovali da će Sotona uspeti u svom naumu da zbaci vlast Božiju. I zato što su poverovali da Sotona ima autoritet da nadvlada Boga, pridružili su mu se u pobuni protiv Boga. Kada je Sotona pao ovi anđeli su pali zajedno sa njim; kada je Sotona zbačen sa svog položaja i ovi anđeli su zbačeni sa svojih položaja. U tom trenutku, ***pomazani keruvin*** postao je Sotona, a potom, naravno, anđeli koji su pošli za njim postali su demoni. Ogromna većina tih demona su sada „na slobodi“ i sudeluju u delovanjima Sotone danas.

Bilo da govorimo o slobodnim demonima ili o zatočenim demonima, svi oni svoje poreklo imaju u padu Sotone, jer su se pridružili Sotoni u njegovoj pobuni protiv Svemogućeg Boga. Većina anđela koja je pala zajedno sa Sotonom su slobodni. Međutim, neki od njih su i zatočeni. Neki su opet zatočeni privremeno, a drugi su zatočeni za stalno.

B. Privremeno zatočeni demoni

U Otkrivenju 9 čitamo o nekim privremeno zatočenim demonima koji će biti pušteni u vremenu nekih određenih osuda, konkretno, tokom suda Velike nevolje. Razlog zašto su neki od ovih demona bili privremeno zatočeni je, ili zato što jesu krivi za neki specifičan greh, ili zato što su isterani iz raznih ljudi i potom su poslani u ambis, mesto privremenog zatočeništva ovih palih anđela.

Tokom vremena Velike nevolje dogodiće se dve demonske invazije. Prva od ove dve demonske invazije zabeležena je u Otkrivenju 9:1-11. Ovi demoni su pušteni iz ambisa za vreme od **pet meseci**, i zadan im je određen zadatak da ne ubiju nikog i da ne uništavaju nikakvu vegetaciju. Cela njihova petomesečna misija biće u tome da muče ljude do stepena suicida, ali neće im biti dozvoljeno da idu preko toga.

Prema zapisu iz Otkrivenja 9:13-21, druga grupa ovih privremeno zatočenih demona biće puštena nedugo posle ovih događaja iz prve invazije. Ovu grupu će sačinjavati dvesta miliona ovih anđela. Njihov zadatak neće biti da muče ljude, nego da unište jednu trećinu svetskog stanovništva.

C. Trajno zatočeni demoni

Poreklo zatočenih demona, posebno kada govorimo o onima koji trajno zatočeni čekaju sudnji dan, nalazimo u Postanku 6:1-4: ***I dogodi se, kad se ljudi počеше množiti po površju zemaljskome i kćeri im se porađale, da se sinovi Božiji zagledaše u kćeri ljudske, jer behu one pristale, te ih uzimahu sebi za žene, kako su koju izabrali. Tada Gospod reče: 'Neće se moj duh doveka parbiti s čovekom, ipak je on telo; pa neka bude dana njegovih stotinu i dvadeset godina.'*** U one dane, a i kasnije, behu na zemlji divovi, kad su sinovi Božiji prilazili kćerima ljudskim a one im rađale decu. To su oni silni ljudi, od starine na glasu.

Opšte je prihvaćeno verovanje da su anđeli bespolni i da ne mogu da se žene niti da imaju odnos sa kćerima ljudskim. Kao šta to kaže Isus (Ješua) kada govori o Vaskrsenju: ***Ta o vaskrsenju niti se žene niti udaju, nego su kao anđeli Božiji na nebu*** (Matej 22:30). Ovde bi trebalo uočiti mogućnost povezanu sa poentom koju Isus čini: ***na nebu***, dobri anđeli ***niti se žene niti udaju***. Ali, mi ovde ne govorimo o situaciji ***na nebu***, niti govorimo o svetim anđelima; već govorimo o situaciji na zemlji, i o palim anđelima. Očigledno, prema navedenom odlomku iz Postanka, dok su na zemlji, u svom palom stanju, ti anđeli mogu da ulaze u mešovite brakove.

Još jedno pitanje se može postaviti: „Zašto bi to činili? Što se Sotona nada postići time što će neki njegovi anđeli ući u mešovite brakove sa kćerima ljudskim?“

Odgovor je u Postanku 3:15: ***I neprijateljstvo zamećem između tebe i žene, i između tvogaja semena i njezina semena: on će ti satirati glavu, a ti ćeš ga ujedati za petu.***

Prema ovom prvom Mesijanskom proroštvu, kada dođe Mesija, Njegova rodoslovna linija moći će se ispratiti direktno do ***semena*** žene, jer će On imati zemaljskog roditelja. Mešoviti brakovi iz Postanka 6 jesu prvi pokušaj Sotone da spreči cilj Božiji tako što će iskvariti ***seme*** žene. Ukoliko bi postigao to iskvarenje to bi zauvek sprečilo Božiji plan da izvrši Mesijansko otkupljenje. To je razlog zašto je Sotona dozvolio nekima od svojih palih anđela da stupe u mešovite brakove sa kćerima ljudskim, a sve u svrhu iskvarjenja ***semena*** žene tako da se proroštvo iz Postanka 3:15 nikada ne ispuni.

Stih 3 iz Postanka 6 objavljuje sud Božiji na ovo nesveto bračno sjedinjenje: Duh Sveti Božiji neće nastaviti da se **parbi** (da se protivi) ovoj vrsti zla, jer će unutar nekih 120 godina sva ljudska vrsta, onečišćena ovakvim nesvetim bračnim vezama, biti uništena.

U stihu 4 vidimo rezultate ovih nesvetih sjedinjenja između palih anđela i ljudskih žena. Ono što je došlo u postojanje nisu bila normalna deca, već novi red bića poznat kao **nefilimi**, što na hebrejskom jeziku znači, „oni koji su pali.“ Ta bića, očigledno, imaju ljudske karakteristike, ali su istovremeno i neka vrsta super ljudi. Biblija kaže da su to **su oni silni ljudi, od starine na glasu**, i uistinu, jesu bili **silni** i jesu bili **na glasu**, jer su bili proizvod sjedinjenja žena i anđela. Mnoge drevne legende iz mitologije, pogotovo grčke i rimske mitologije, govore o bogovima koji su ulazili u mešane brakove sa ženama ljudskim i proizvodili polu-ljude, polu-bogove. Takve priče verovatno vuku svoje poreklo iz ovog istinitog izveštaja. Drugim rečima, u Postanku 6 nalazimo nadahnut original onoga što se dešavalo, dok u grčkoj i rimskoj mitologiji nalazimo iskvarene verzije svih tih dešavanja.

Ali, ovom nesvetom sjedinjenju dozvoljeno je da se nastavi samo za period od 120 godina, a onda su sve posledice i rezultati toga izbrisani u Potopu, a anđeli koji su učestvovali u tome zatočeni su i čekaju sudnji dan.

Možda je najbolji posebni dokaz za ovo sam izraz **sinovi Božiji**. Kada govorimo o tekstu celokupnog Starog zaveta, gde god da se ovaj hebrejski izraz **b'nei elohim** pojavljuje, uvek se govori o anđelima, bez obzira na to da li se radi o palim anđelima ili o anđelima koji nisu pali. Ukoliko se izraz **b'nei elohim**, sinovi Božiji, uvek i svuda u hebrejskom tekstu odnosi na anđele, nemamo nikakvih razloga da pretpostavimo da je Postanak 6 iznimka od tog pravila. Barem u tome se svi slažu.

Ukoliko imamo jasnoću i razumemo da u Mateju 22:30 Isus govori o onome što uistinu jeste na Nebu, a ne na zemlji, tada ćemo uvideti da anđeli nisu bez spola i da mogu da se pojave kao mladi muškarci, bilo da se radi o palim anđelima ili o anđelima koji nisu pali. Pali anđeli, nesveti anđeli, mogu i jesu u jednom trenutku ušli u mešane brakove sa kćerima ljudskim sa ciljem da pokušaju anulirati proroštvo iz Postanka 3:15; proroštvo da će Mesija doći iz semena žene.

Mesto njihovog zatočeništva zabeleženo je u II Petrovoj 2:4-5: **Jer ako Bog ne poštedi anđele koji sagrešiše, nego ih sunovrati u Tartar i predade lancima tame da budu čuvani za sud; ako i staroga sveta ne poštedi, nego sačuva osmoga, Noja, propovednika pravednosti, sručivši potop na svet bezbožnika.**

Svakako bi trebalo primetiti da su u ovom odlomku **anđeli koji sagrešiše ... sunovraćeni** na mesto što se u nekim prevodima navodi kao „pakao.“ U grčkom tekstu izvorna reč je **tartarus**, a to je naziv za posebno mesto gde su zatočeni oni pali anđeli koji su ulazili u mešovite brakove sa kćerima ljudskim. Nadalje, rečeno nam je u stihu 4, tamo su zatočeni i tamo će ostati čekajući na Sud Velikog Belog Prestola. Tako da ti anđeli više nisu na slobodi, nego su trajno zatočeni u Tartaru, čekajući svoju osudu na Velikom Belom Prestolu.

Stih 5 jasno povezuje zatočenje ovih palih anđela sa vremenom Potopa. Svrha Potopa bila je uništenje posledica ovog sjedinjenja između žena i palih anđela. Zbog

toga je; u vremenu kada je Bog Potopom uništio zemlju, poštedivši samo Noja i njegovu porodicu, jer u njegovoj porodici nije bilo mešanih brakova; Bog zatočio u **Tartaru anđele** koji su ušli u mešane brakove, a tamo će oni i ostati.

Još jedan odlomak koji govori o činjenici njihovog zatočeništva nalazimo u Judinoj 6-7: ***I anđele, koji nisu očuvali svoje prvotnosti, nego su ostavili svoje prebivalište, sačuvao je pod tamom u večnim okovima za sud velikoga dana; kao što Sodoma i Gomora i gradovi oko njih, koji su se na njima sličan način odali bludu i pošli za drugim telom, stoje za primer ispaštajući kaznu ognja večnoga.***

Stih 6 nam kaže određene stvari baš konkretno o ovim **anđelima**. Prvo, oni **nisu očuvali svoje prvotnosti**; nisu ostali u položaju i na mestu svog ranga unutar sotonske sfere moći i autoriteta. Drugo, rečeno nam je da su **ostavili svoje prebivalište**. Ovo znači da su napustili demonsko-anđeosku sferu i ušli u područje ljudske sfere postojanja kroz te mešovite brakove. Treće, ovaj odlomak tvrdi da su oni sada sačuvani **pod tamom u večnim okovima** kao posledica ova dva prethodno navedena greha. I četvrto, oni su tamo čuvani i zatvoreni **za sud velikoga dana**, a to je Sud Velikog Belog Trona.

U stihu 7 nam daje poveznicu sa tačnom prirodom njihovog greha. Primer koji nam se ovde daje jesu **Sodoma i Gomora**. Ključni greh stanovnika **Sodome i Gomore** jeste da su pošli **za drugim telom**. Drugim rečima, predali su se seksualnim aktivnostima koje su bile protivne normalnim seksualnim aktivnostima. Konkretno kod njih se radilo o homoseksualizmu. I **Sodoma i Gomora** imali su problem sa homoseksualizmom i lezbijanizmom; to je ono na što se misli pod **pošli su za drugim telom**.

Ključna fraza u Judinoj poslanici je: **Tako pak i ovi**. Ovi iz Sodome i Gomore su kao **i ovi**, kao i anđeli iz stiha 6 pošli **za drugim telom**. Razlika je u sledećem: drugo telo Sodome i Gomore bili su homoseksualizam i lezbijanizam; dok je **drugo telo** ovih **anđela** iz Jude 6 bilo napuštanje anđeoske **prvotnosti i svog prebivališta** i to što su otišli za ljudskim telom ulazeći u mešane brakove za ljudskim ženama. Kao posledica toga, ti anđeli su sada zatočeni i čekaju na Sud Velikog Belog Prestola.

Stoga, iz ovih odlomaka vidimo odakle izvodimo poreklo demona. Oni su osudili sami sebe na zatočeništvo kada su krenuli da ulaze u mešane brakove sa kćerima ljudskim, u Postanku 6, a u svrhu iskvarenja **semena** žene.

Znači, sveukupno, Pisma govore o tri grupe demona. Prvo, imamo slobodne demone ili one koji nisu zatočeni i koji u ovom vremenu vrše volju Sotone koristeći njegovu moć i provodeći njegov plan i program. Drugo, postoje trajno zatočeni demoni, oni koji su ulazili u mešane brakove sa kćerima ljudskim i sada čekaju Sud Velikog Belog Prestola. Treće, postoje privremeno zatočeni demoni koji će biti pušteni da provode specifičan sud protiv čovečanstva tokom vremena Velike nevolje. Nije nam tačno naglašeno poreklo ovog trećeg reda demona. Međutim, tokom Svoje službe, Isus je iz ljudi izгнаo brojne demone, a za mnoge od njih postoji mogućnost da zu završili u jami.

II. BROJ DEMONA

Tačan broj demona nam nije poznat, baš kao što nam nije poznat ni tačan broj anđela. Govori nam se o **bezbrojnim ... anđelima** koji su stvoreni, a nigde nam nije dat tačno određen broj. Međutim, koji god da je bio tačan broj anđela prilikom njihova stvaranja, jedna trećina stvorenih anđela sledila je Sotonu prema Otkrivenju 12:3-4: ***I pokaza se drugi znak na nebu, i gle: Zmaj, velik, ognjen, sa sedam glava i deset rogova, a na glavama mu sedam kruna; i rep njegov povlači trećinu zvezda nebeskih, i baci ih na zemlju. I Zmaj stade pred Ženu koja imaše roditi da, kad rodi, proždre dete njezino.***

Ovo sam već više puta rekao i verujem da ću ovo i dalje morati da ponavljam:

„S jedne strane je istina da Biblija koristi jako puno simbola; ali, s druge strane Biblija je jako dosledna u korištenju tih simbola. Konkretan simbol će uvek će imati isto značenje kroz ceo Stari zavet i Novi zavet, u gotovo pa 95 procenata navedenih slučajeva. Nikada ne treba da pogađamo šta simbol znači. Sve što je potrebno jeste da istražimo Pisma da vidimo gde još možemo da nađemo taj simbol. Negde u Pismima svaki simbol ćemo moći da pronađemo i da za njega dobijemo objašnjenje i identifikaciju.“

Kada god se reč „zvezde“ upotrebljava simbolički, reč je uvek simbol za anđele. U ovom odlomku **zmaj**, to je Sotona, povlači za sobom jednu trećinu zvezda. To znači da će trećina celokupne anđeoske populacije pasti zajedno sa Sotonom kada on padne. Kako nam je nepoznat tačan broj izvorno stvorenih anđela nemoguće je da utvrdimo koji je tačan broj demona. Iz Otkrivenja 9 je jasno da će biti barem dve stotine miliona privremeno zatočenih demona u drugom demonskom talasu. Ali, nije nam rečeno za prvu demonsku invaziju koliko ima demona, niti koliko iznosi tačan broj trajno zatočenih demona. Ono šta možemo saznati iz Pisama jeste da celokupan broj demona iznosi trećinu anđeoske populacije koja je stvorena.

III. KARAKTERISTIKE DEMONA

Biblija nam otkriva popriličan broj stvari u vezi sa karakteristikama demona. Demoni su osobe. Prema psihologiji osobnost se sastoji od intelekta, emocija i volje.

Demoni zasigurno imaju sva tri navedena elementa koja sačinjavaju ličnost. U području intelekta, imaju sposobnost da znaju, da planiraju i da razumeju. U području emocija, često nalazimo besne demone ispunjene gnevom, a često ispoljavaju i strah. Kada govorimo o volji, Pisma nam često prikazuju demone kako biraju između više opcija, kao i to da deluju svojevolejno, recimo kada napuštaju neku osobu svojom voljom i traže novo mesto za svoje prebivanje, samo kako bi se na kraju vratili na svoje prethodno prebivalište. Svrha ovog dela naše studije će biti da pogledamo ove elemente malo pobliže.

A. Njihova priroda

Što se tiče njihove prirode, demoni su duhovna bića. Kao i anđeli i demoni su duhovna bića, ali se klasifikuju kao nečisti duhovi i to nam postaje sasvim jasno kada uporedimo različite izveštaje iz evanđelja. Na primer, Matej 17:18 kaže: ***I zapreti Isus demonu, te on izađe iz njega. I ozdravi dečaka od onoga časa.***

U ovom odlomku, opsednutost dečaka sa epileptičnim napadajem jasno je označeno kao „demon.“

U paralelnom izveštaju iz Marka 9:25 čitamo: ***A kad Isus vide da se mnoštvo strčalo, zapreti nečistomu duhu govoreći mu: 'Duše nemi i gluhi, ja ti zapovedam: izađi iz njega i više ne ulazi u nj!'***

Ovaj paralelni izveštaj govori o istoj situaciji u drugom evanđelju, ali se ovde o demonu govori kao o ***nečistomu duhu***. Stoga, demoni i nečisti duhovi su jedno te isto. Ova izjava nam kaže ponešto i o prirodi demona; naime oni jesu duhovna bića, ali su ***nečista*** duhovna bića.

Još jedan odlomak koji opisuje prirodu demona kao duhovnih bića nalazimo u Efescima 6:12: ***Jer nije nam boriti se protiv krvi i tela, nego protiv poglavarstava, protiv vlasti, protiv vladarā tame ovoga sveta, protiv zlih duhova po nebesima.***

Nekoliko stvari možemo primetiti u ovom stihu. Kada imamo posla sa demonskim svetom, to nikako ne znači da imamo posla sa ***krvi i telom***. Suprotnost od ***krvi i tela*** jesu duhovna bića. Znači, naša borba nije protiv ***krvi i tela*** nego protiv duhovnih bića. Bez obzira na rang i na poredak kod demona, bez obzira da li se radi o ***poglavarstvima, vlastima, vladarā tame ovoga sveta***, svi oni su okarakterisani kao ***zli duhovi po nebesima***. Znači, naglasak celog ovog odlomka je na sledećem: demoni su duhovna bića. Oni deluju u duhovnoj sferi postojanja, iako je očigledno da imaju aktivni uticaj i na fizičku sferu postojanja. Ali, kada govorimo o njihovoj prirodi, oni nisu fizička bića poput ljudi; oni su duhovna bića, koji do određenog stepena mogu da utiču na dešavanja u fizičkoj realnosti.

B. Njihova moralnost

Još jedna karakteristika demona koju bi trebalo primetiti jeste činjenica njihove moralnosti. Prema Marku 9:25 demoni su nazvani nečistim duhovima, znači da je njihova moralnost okarakterisana nečistoćom.

U I Timoteju 4:1-3 možemo videti da demoni imaju falsifikovani, odnosno lažni doktrinalni sistem. Ali bi ovde bilo dobro primetiti da taj demonski doktrinalni sistem uvek vodi u nemoralno ponašanje i življenje.

Rezultati demonskog doktrinalnog sistema uključuju sledeće: otpadništvo od vere; prepuštanje zavodjenju i zastranjivanju; život u licemerstvu okarakterisan lažljivim jezikom; gubitak bilo kakve savesti; i konačno, negiranje verničke slobode u područjima braka i ishrane.

Očigledna poenta jeste da demonske doktrine vode u nemoralno vodstvo u životu, a sve to zajedno ukazuje da su demoni okarakterisani nemoralom; tako da će i oni na koje demoni uspeju da utiču također biti okarakterisani nemoralom.

C. Njihov intelekt

Demoni nisu tek nekakve robotske naprave koje rade za Sotonu; oni imaju svoj intelekt, to nam jasno pokazuju razni odlomci. Na primer, u Marku 1:24, oni imaju spoznaju o tome ko je Ješua: **govoreći: 'Hej, što mi imamo s tobom, Isuse Nazarećanine? Dođe li da nas uništiš? Znam te ko si: Svetac Božiji.'**

Činjenica da su ovi demoni bili nečisti duhovi i da su znali ko je Isus, da je On **Svetac Božiji**, pokazuje da demoni imaju intelekt kojim razumeju osobnost Ješue Mesije, kao i Njegovo Božanstvo. Ovde je očigledna upotreba intelekta od strane demona.

U drugom odlomku, u Mateju 8:28-29, demoni znaju svoju sudbinu: **I kada dođe na drugu stranu, u gergezenski kraj, dođoše mu ususret dvojica opsednutih: izlazili su iz grobnica, silno besomučni, tako da niko nije mogao proći onim putem. I gle, povikaše govoreći: 'Što mi imamo s tobom, Isuse, Sine Božji? Zar si došao ovamo da nas mučiš pre vremena?'**

Prema ovom odlomku demoni imaju spoznaju o eshatološkim stvarima. Oni znaju da će njihovo konačno odredište biti u Ognjenom jezeru, a izgleda kao da poznaju i proročki program u vezi sa vremenom kada će to biti. U ovom odlomku oni izražavaju stvarni strah da je Mesija došao da ih baci u Ognjeno jezero **pre vremena** za to određenog u Božijem proročkom programu. Ali, činjenica da znaju za Božiji proročki program, kao i za svoju konačnu sudbinu, čini nam očiglednim činjenicu da oni poseduju i koriste svoj demonski intelekt.

Ne samo da su demoni pokazali spoznaju o tome ko Isus jeste, već i kroz svoj intelekt pokazuju da jesu sposobni prepoznati i Njegove sledbenike, jer u Delima 19:15 vidimo da poznaju i Isusa i apostola Pavla: **No zao duh, odgovorivši, reče: 'Isusa poznajem i Pavla znam, a ko ste vi?'**

Sve ovo jednostavno i očigledno upućuje na korišćenje intelekta.

Još jedan dokaz u utvrđivanju posedovanja intelekta jeste postojanje lažnog sistema doktrine. Baš kao što Pisma sadrže sistem doktrina za različite sfere teologije, demoni imaju falsifikovani sistem doktrina koji nam je pokazan u I Timoteju 4:1-3: **A Duh izričito veli da će u poslednja vremena neki otpasti od vere priklanjajući se prevarnim duhovima i naucima zloduhā, podlegavši licemerju lažljivaca ožigosanih u sopstvenoj savesti koji zabranjuju ženiti se i zahtevaju uzdržavati se od jela koja je Bog stvorio da ih sa zahvalnošću uzimaju oni koji veruju i poznaju istinu.**

Baš kao što razvoj biblijskih doktrina zahteva korišćenje intelekta, demonski falsifikovani sistem doktrina takođe zahteva upotrebu intelekta. Samo postojanje falsifikovanog doktrinalnog sistema pokazuje da demoni itekako poseduju intelekt.

D. Njihova volja

Drugi element osobnosti i dodatak uz intelekt jeste pitanje volje, a provođenje volje demona vidimo u Mateju 8:31: ***I zlodusi ga zaklinjahu govoreći: 'Ako nas izgoniš, dopusti nam da odemo u krdo svinja.'***

Sama činjenica da su demoni sposobni tražiti da im se da dopuštenje da uđu u svinje pokazuje iskazivanje volje. Da nemaju volju ovakav zahtev ne bi ni mogao biti izrečen. Sama činjenica da su sposobni izgovoriti zahtev pokazuje postojanje volje, i stoga, vidimo da demoni poseduju i drugi element osobnosti.

E. Njihove emocije

Treći aspekt osobnosti jesu emocije. Emocionalni aspekt se može videti u odlomcima koje smo već navodili pod područjem intelekta. U Mateju 8:28, činjenica je da su demoni okarakterisani kao ***silno besomučni***, dok u stihu 29 pokazuju strah od preuranjenog usuda. Obe ove stvari ukazuju na element emotivnosti, a to je ujedno i treći aspekt osobnosti.

IV. AKTIVNOSTI DEMONA

Šta god da kažemo o demonima sigurno ih ne možemo optužiti za nerad. Vrlo su aktivni i bez prestanka učestvuju u sotonskim poslovima pokušavajući na taj način nadmašiti anđele Božije. Kada proučavamo demonske aktivnosti moramo ih podeliti na tri razdvojena područja: opšte aktivnosti; specifične aktivnosti; i aktivnosti povezane sa okultnim. Ove kategorije ćemo obraditi jednu po jednu.

A. Opšte demonske aktivnosti

Kada govorimo o optim demonskim aktivnostima tri stvari treba da se naglase.

1. Onemogućiti plan Božiji

Prvo, demoni su uvek tu da onemoguće Božije namere. Brojni su odlomci koji se mogu upotrebiti da bi se to pokazalo na delu, ali prostor ove studije dozvoliće nam samo dva odlomka.

Prvi odlomak je Danilo 10:10-14: ***I gle, ruka me se dotače i podiže me na moja kolena i na dlanove ruke moje. I reče mi: 'Danilo, čoveče miljeniče, treba da razumeš reči što ću ti ih ja govoriti i stani na svoje mesto, jer ja sam sada poslan k tebi.' I dok mi je govorio tu reč, ja ustadoh dršćući. Tada mi reče: 'Ne boj se, Danilo, jer od prvoga dana kad si upravio srce svoje da bi razumeo i ponizio se pred Bogom svojim, tvoje su se reči čule; ja sam i došao zbog tvojih reči. A knez perzijskoga kraljevstva protivio mi se dvadeset i jedan dan; i gle, Mihajlo, jedan od knezovā prvakā, dođe mi pomoći. I ja ostadoh***

onde kod perzijskih kraljeva. A sad dodoh da te uputim što će snaći tvoj narod na svršetku danā. Jer viđenje se odnosi na dane koji će tek doći.'

U ovom odlomku, jednom od demona lidera bilo je moguće da zadržava anđela Božijeg kroz period od tri sedmice pre nego je taj anđeo konačno izbavljen od strane arhanđela Mihajla. Ovde nam je predstavljen demonski pokušaj da onemogući određene namere Božije, a ovde se radi o tome da su Danilu trebale biti otkrivene buduće stvari. Kako demoni ne žele da vernici poznaju Božiji plan i program, oni će često pokušavati da onemoguće da spoznaja o određenom programu dođe do vernika.

Još jedan odlomak koji nam demonstrira demonski pokušaj onemogućavanja namera Božijih nalazimo u Otkrivenju 16:12-16: ***I šesti anđeo izli čašu svoju na veliku reku Eufrat: i presahnu voda njezina, da se pripravi put kraljevima s istoka sunčeva. I videh: iz usta Zmajevih i iz usta Zverinjih i iz usta Lažnoga proroka izađoše tri nečista duha, nalik žabama. To su naime duhovi zloduhā što čine znakove, koji odlaze po kraljeve zemlje i svega sveta da ih skupe na boj za onaj veliki dan Boga Svemogućega. Evo, dolazim kao lopov! Blažen onaj koji bdi i čuva haljine svoje da ne ide gol te ljudi vide sramotu njegovu! I skupiše ih na mesto koje se hebrejski zove Armagedon.***

Jevreji su Božiji izabrani narod i zato će Božiji plan i program u svojoj suštini i konačnici biti sproveden kroz narod Izraela. Ali, u ovom odlomku, vidimo demonski pokušaj da se još jednom onemoguće namere Božije i to tako da su demoni upotrebljeni da okupe sve nacije za Kampanju Armagedon, a cilj te kampanje je potpuno i konačno uništenje Jevreja. Ova dva odlomka, stoga, pokazuju nam opšte područje demonskog delovanja: stalno delovanje kojim se pokušava onemogućiti i smetati planovima i namerama Božijim.

2. Proširenje sotonskog autoriteta

Drugi vid opšteg delovanja demona zabeležen je u Efescima 6:11-12: ***Obucite svu bojnu opremu Božiju, da se mognete odupreti lukavstvima đavlovim. Jer nije nam boriti se protiv krvi i tela, nego protiv poglavarstava, protiv vlasti, protiv vladarā tame ovoga sveta, protiv zlih duhova po nebesima.***

Ovaj odlomak opisuje drugu opštu aktivnost demona, a to je proširenje područja sotonskog autoriteta kroz provođenje njegovih namera. Sotona nije ni sveprisutan, niti je svemoćan, ali kako se svi pali anđeli ili demoni nalaze pod sotonskim autoritetom, on je itekako sposoban da na području celog sveta ima uticaj i da vrši nekakav oblik kontrole. Upravo zbog bezbrojnih demona koji rade pod njegovom vlašću, on je u mogućnosti da proširi svoj autoritet jer demoni vrše ono šta on hoće.

3. Sprovođenje Božijih namera

Treća opšta aktivnost demona jeste to da oni mogu biti upotrebljeni od Boga da sprovode Njegove namere i planove. Treba svakako upamtiti da bilo kakva aktivnost i delovanje Sotone i njegovih demona može biti učinjena i izvršena samo zato jer

Bog to dozvoljava, a ponekad će Bog upotrebiti demone da pronesu Njegove namere i planove kroz svet.

Ovo možemo videti u više prilika. Jedan primer za to nalazimo u I Samuilovoj 16:14: ***I Duh Gospodnji beše odstupio od Saula, a zao duh od Gospoda stao ga je saletati.***

U ovom stihu Bog je zapovedio da zao duh dođe nad kralja Saula i da ga muči i sve to zbog njegova aktivnog i namernog neposluha protiv Boga.

Drugi primer nalazimo u I Kraljevima 22:19-23. U ovom odlomku Bog koristi lažljivog demona da pokrene Ahava u rat koji će ga koštati života. Treba ovde napomenuti da u kontekstu teksta vidimo Ahava koji je već pre odlučio da uđe u rat protiv Sirije, a sve što je on uistinu tražio i pitao bila je podrška za odluku koju je već bio doneo. Kako je kralj Ahav imao četiri stotine lažnih proroka koji su prorokovali za njega, Bog je upotrebio demona da prorokuje laž Ahavu kako bi Božiji plan mogao da se ispuni i kako bi Ahav mogao da bude ubijen u skladu sa proroštvom proroka Ilije.

U dva prethodno navedena primera Bog je upotrebio demone za Svoje svrhe i ciljeve protiv zlih ljudi. Ali, ponekad Bog, kroz Svoje dopuštenje upotrebljava demone da donesu ispravnu spoznaju i poniznost verniku, kao što je to slučaj u II Korinćanima 12:7: ***A da se zbog obilja objava ne bih uzoholio, dan mi je trn u telu, glasnik Sotonin, da me bode da se ne uzoholim.***

U ovom odlomku Pavle govori o ***glasniku Sotoninon***, znači o demonu, koji je poslan u svrhu da ***bode*** Pavla. Očigledno je ova demonska aktivnost za posledicu imala nekakvu bolest, pa iako je Pavle molio da se to ukloni od njega, Božija volja nije bila da to i učini. Zbog izobilja izuzetnih otkrivenja koja su data apostolu Pavlu uvek je postojala mogućnost da bi se on mogao ispuniti ponosom. Kako bi Pavle ostao ponizan, Bog je poslao ***glasnika Sotone***, demona da bode Pavla i da proizvodi neku vrstu fizičke bolesti. Znači, ponekad će Bog upotrebiti demone u životima vernika u svrhu saobražavanja vernika slici Njegova Sina.

B. Specifične aktivnosti

Uz navedene opšte demonske aktivnosti, Biblija nam otkriva šest posebnih ili specifičnih demonskih aktivnosti koje treba zabeležiti u određenom redosledu kako bi mogli razumeti tamu demonizma.

Prvo, demoni se povezuju sa kontrolom nad narodima. Nešto ranije nam je pokazano u Danilu 10:10-14 da je određeni glavar demonski, poznat kao ***knez*** kraljevstva ***Persije***, bio sposoban i moćan da drži, da zaustavi i da ograniči dobrog anđela. Ali, činjenica da je ovaj demon poznat kao ***knez*** kraljevstva ***Persije*** pokazuje nam da su demoni na neki način povezani sa kontrolisanjem nacija.

Nešto kasnije, u Danilu 10:20-21, prorok kaže: ***Tada on reče: 'Znaš li zašto sam došao k tebi? A sad ću se vratiti da se borim protiv kneza Perzije; i kad ja odem, gle - doći će knez Grčke. Ali ću ti objaviti što je zapisano u knjizi istine. I nema nikoga ko bi me podržao protiv ovih, osim Mihajla, kneza vašega.***

Još jednom, pominje se **knez Persije** ovaj put uz dodatak **kneza Grčke**, a obojica su ključni demoni u ovom povezivanju sa kontrolom nad nacijama. Znači, ponekad kada se zagledamo u istoriju, ne bi trebalo da smo iznenađeni kako su ponekad nacije zle, u svetlu ove činjenice kojoj nas Pisma uče, da su demoni povezani sa kontrolom nad nacijama.

Drugo, demoni mogu da donesu bolesti na telo. U Mateju 9:32-33, demon je prouzročio nemost: ***Kad oni pak izadoše, gle, doneše mu nema, opsednuta čoveka. I pošto izagna zloduha, nemi progovori. I mnoštvo se zadivi govoreći: 'Nikada se takvo što nije videlo u Izraelu!'***

U Marku 9:25 demon je prouzročio da čovek bude i gluh i nem. U Luki 13:11 i 16 demonski duh **bolesti** učinio je da osoba bude zgrbljena i da se više ne može uspraviti.

Treće, demoni mogu da opsednu životinje, kao šta to nalazimo u Marku 5:12-13, gde čitamo da su demoni opseli nekih dve hiljade svinja i da su prouzročili da svinje počine masovni suicid utopivši se u Galilejsko more.

Četvrto, demoni mogu da se onemoguće i da se protive duhovnom rastu vernika, kao u Efescima 6:12. Tu Pavle naglašava: ***Jer nije nam boriti se protiv krvi i tela, nego protiv poglavarstava, protiv vlasti, protiv vladarā tame ovoga sveta, protiv zlih duhova po nebesima.***

Očigledno je da su demoni umešani u sprečavanje duhovnog rasta kod vernika, tako da se vernici u svom duhovnom odrastanju moraju boriti i nositi i sa demonima.

Peto, demoni su odgovorni za širenje lažne doktrine, u I Timoteju 4:1: ***A Duh izričito veli da će u poslednja vremena neki otpasti od vere priklanjajući se prevarnim duhovima i naucima zloduhā.***

Šesto, demoni mogu da kontrolišu i ljude. Ali, ovu temu ćemo nešto kasnije detaljno obrađivati.

C. Aktivnosti povezane sa okultnim

Jedno od najvećih područja manifestacije demonske moći vidi se u njihovoj uključenosti u različita praktikovanja okultnog. Upravo zbog toga je Bog zapovedio Izraelu da se u potpunosti kloni bilo kakvih okultnih aktivnosti, jer, iza svih i svake okultne aktivnosti uvek se nalazi kontrola i prisustvo demona.

Ovu zapovest pronalazimo zajedno sa različitim aspektima okultnog u Ponovljenom zakonu 18:9-14:

'Kad ti uđeš u zemlju što ti je Gospod, Bog tvoj, daje, ne uči se činiti gnusobe onih naroda. Neka se u tebe ne nađe nijedan koji bi svojega sina ili svoju kćer proveo kroz oganj, ko bi se bavio vraćanjem ili čaranjem ili gatanjem ili čarobnjaštvom ili bacanjem uroka ili doznavanjem od duhova ili pogađanjem ili dozivanjem mrtvih.

Jer gnusoba je Gospodu ko god to čini; zbog tih ih gnusoba Gospod, Bog tvoj, i tera ispred tebe. Budi besprekoran pred Gospodom, Bogom svojim. Jer ovi narodi što ćeš ih ti proterati slušaju gatare i vračare, ali tebi to ne dopušta Gospod, Bog tvoj.'

Ovde su nam navedeni različiti aspekti okultnih moći i načina delovanja, pogotovo u stihovima 10-11, i ovde možemo da navedemo taj popis: vraćanje; čaranje; gatanje (sva tri navedena pojma imaju veze sa uplitanjem u sudbinu ili sa proricanjem sudbine); čarobnjaštvo; bacanje uroka (razni oblici veštičarenja); doznavanje od duhova; pogađanje; dozivanje mrtvih (različiti oblici nekromantije, prizivanja mrtvih).

Sve gore navedeno jesu različiti aspekti okultnog, a iza svake od navedenih stvari nalazi se demonska moć i sila.

Sama reč „okultno“ odnosi se na stvari koje su „prekrivene,“ stvari koje su „pokrivenne, pritajene ili sakrivene.“ Upletenost u okultno, stoga, uključuje pokušaj da se ode iznad pet naših osetila i da se tako zadobije određena spoznaja i razumevanje. To je pokušaj da se dopre do nečega što leži izvan sfere ljudske spoznaje.

Bog izričito zabranjuje vernicima da imaju bilo kakve veze sa okultnim. Ne postoji nikakav oblik gatanja, vraćanja, ili astrologije koji bi bio prihvatljiv za vernike. Biblija izričito zabranjuje bilo kakav oblik uključenosti u takve stvari.

1. Specifične karakteristike

Postoji šest važnih i specifičnih ili posebnih karakteristika koje se odnose na okultno. Prvo, u svakoj okultnoj praksi postoji određeni kontakt sa svetom demona. Unatoč tvrdnjama raznih medija oni ipak ne govore u ime onih koji su preminuli, već govore u ime demona koji se pratvaraju da su osobe koje su preminule. Démoni su itekako sposobni da oponašaju voljene osobe i upravo je to ono što se uglavnom događa u takvim seansama.

Druga karakteristika jeste da sva okultna praksa uključuje otkrivanje sakrivenog znanja, prošlog ili budućeg, sasvim svedjedno. Kao šta smo to već kazali, uključenost u okultno jeste pokušaj da se dosegne znanje koje leži van sfere naših pet osetila i da se primi znanje koje je skriveno ili tajno. Upravo ovaj aspekt postizanja skrivene spoznaje jeste razlog privlačenja mnogih koji se bave okultnim.

Treća karakteristika jeste to što velika većina okultne prakse daje obećanje o postizanju određenih natprirodnih moći. U mnogim magazinima danas mogu se videti oglasi od raznih okultnih grupa, a u većini slučajeva, sve te grupe nude nekakav oblik skrivene moći. Ova ponuda skrivenih moći nije lažna, ali iza tih nadnaravnih moći nije Bog, nego demoni. Uprkos tome, ovaj aspekt će privući ljude, jer ljudi žele da mogu nekako da kontrolišu druge, bilo putem kontrole misli ili putem bacanja nekakvih čini. Obećanje o postizanju raznih moći jako snažno privlači ljude prema okultnome. Međutim, jednom kada ti ljudi zadobiju navedene moći, oni postaju zarobljenici demona koji su im dali tu moć i na taj način su

zapravo otvorili te ljude za potpunu dominaciju i podložnost tami demonizma. Mnoga takozvana „čuda iseljenja“ zapravo su okultne moći koje dolaze posredstvom demona.

Četvrta karakteristika jeste to da okultna praksa može da bude prenešena na treći i četvrti naraštaj unutar porodice. Bilo kakav pokušaj da se traga za demonskim, okultnim svetom spoznaje ili moći znači odgurnuti u stranu istinu koju je Bog uspostavio i zameniti Njega obožavanjem drugog boga. Zato šta ovo u sebi nosi obožavanje drugog boga, tačnije obožavanje demona, takva vrsta uključenosti proizvodi kaznu koja može biti prenešena i do trećeg i četvrtog naraštaja, kako je to i rečeno u Izlasku 20:3-5. Mnogi ljudi danas prolaze teške patnje kroz demonsko ugnjetavanje i kontrolisanje, ne zato šta su oni bili ikada uključeni u okultno, već zbog toga što su jednom njihovi roditelji, dedovi ili čak pradedovi bili uključeni u okultno. Upravo iz ovih razloga svaki vernik koji zna za nekog takvog u svojoj porodici, čak i za nekog u prethodnim naraštajima koji je bio uključen u okultno, treba da moli molitvu odricanja kako bi bio siguran da se demonska kontrola neće nastaviti kroz naraštaje unutar porodice.

Peta karakteristika jeste da okultna praksa zahteva meditativno ili pasivno stanje pre nego demonski svet može da deluje ili da preuzme kontrolu. Demon ne može jednostavno da preuzme kontrolu nad čovekom, već čovek mora na neki način da dopusti da se to desi, bilo da podloži sebe demonskoj kontroli ili da na neki način prepusti svoju volju ili da neutrališe svoj um. Hipnoza je primer ovoga o čemu govorimo. Niko ne može biti hipnotisan protiv svoje volje; čovek mora da prepusti svoju volju kako bi bio hipnotisan. Ali, prepuštajući svoju volju, čovek otvara sebe za kontrolu, ne samo onome koji ga hipnotiše, već isto tako i demonskom svetu. Istočnjačka meditacija takođe zahteva stanje pasivnosti i neutralisanje uma. Drogiranje može da proizvede identična stanja unutar uma i da otvori osobu demonskim delovanjima u životu. Bilo kakve aktivnosti koje neutrališu um i prepuštaju volju čine osobu plenom koji lako može biti ugrabljen iz sfere demonskog duhovnog sveta.

Još jedna karakteristika jeste da okultna praksa često stvara određeni snažni magnetizam koji privlači osobu, ali istovremeno proizvodi i strah u istoj osobi. Mnogi ljude žude za moći i za spoznajom koju daje ovakva vrsta uključenosti u okultno. Ali, jednom kada se upetljaju u okultno kod njih se razvija i raste naglašeni strah od istog tog izvora moći i te spoznaje.

Ovo je šest karakteristika okultnog sveta koje hoće da uhvate u zamku osobu koja se upušta u praktikovanje demonskih aktivnosti.

2. Višestruki aspekti i posebnosti

Upletenost u okultno ima svakako višestruke aspekte i posebnosti. Demonski svet ima isuviše zamki za ljude i doslovno je mnogo, mnogo načina preko kojih se ljudi mogu upetljati u svet okultnoga i na taj način se nađu uhvaćeni u tami demonizma. Ovo sledeće što ćemo navesti samo su neki od mnogih načina kako ove zamke deluju i hvataju.

Za početak, postoji običaj da se nose različite vrste amajlija. Ponekad se radi o gotovo bezazlenim amajlijama za „sreću,“ poput na primer zečje šape. Ali, drugi elementi zasigurno imaju povezanost sa okultnim svetom, kao šta su to horoskopski znakovi ili glava koze (simbol Sotone); i takve bi trebalo izbegavati po svaku cenu.

Astrologija je postala najuobičajnije sredstvo i poveznica sa okultnim. Sve vrste gatanja i proricanja nose u sebi neku meru povezanosti sa okultnim, ali astrologija je izuzetno rasprostranjena i nalazimo je u ogromnoj većini novina po celom svetu. Vernici ne bi smeli imati nikakve veze sa astrologijom; ne bi trebalo da ih brine u kojem su „znaku“ rođeni, niti bi trebali čitati i razmišljati o tome šta astrologija za njih kaže u tom i tom danu.

Praktikovanje magije takođe može da bude vrsta okultne upletenosti. Kada kažemo magija, ne mislimo na profesionalne mađioničare koji su izvežbani da stvore iluziju i čija se profesija temelji na trikovima i na brzim rukama. Govorimo o drugoj vrsti magije, koja svoj izvor ima uistinu u demonskoj moći. U ovoj sferi ljudi često čine razlikovanje između crne i bele magije: crna magija je proizvod zlih sila dok bela magija potiče od dobrih sila. Ali, ovakvo razlikovanje je zapravo samo demonska prevara, jer i bela i crna magija imaju svoje izvore u demonizmu. Bilo kakva magija, bilo da uključuje elemente izlečenja ili uzrokovanja bolesti, bilo da uključuje bacanje čini ili njihovo razbijanje, jednostavno jeste i pripada svetu demonskih aktivnosti.

Još jedan raširen vid proricanja jeste gatanje kartama, a pri tome se svakako koriste različite i brojne forme. I dok neka od ovih područja jesu samo prevare i uzimanje novaca, svakako postoji i gatanje kartama koje se temelji na okultnim moćima, a to onda ima svoj izvor u demonizmu. Iz tih razloga svaki takav oblik proricanja ili gatanja kartama ljudi Božiji bi trebali naširoko izbegavati.

Vidovitost je danas postala izuzetno popularna zbog nekih dobro poznatih figura čije knjižice se već dosta dugo nalaze na listi najprodavanijih. Iako ti vidovnjaci često imaju visok procenat tačnosti u svojim proročkim najavama, i iako oni tvrde da svoju moć primaju od Boga i uglavnom su verni u nekakvom obliku „crkvene zajednice,“ istinski izvor njihove moći jeste demonski svet. Vernici ne bi trebalo da dozvole da budu uhvaćeni u to.

Iako ponešto manje popularna nego pre, hipnoza je još uvek jedno od glavnih područja uključenosti u okultno i kroz taj način mnogi vernici su zahvaćeni demonizmom. Nijedna osoba se ne može hipnotisati protiv svoje volje, jer hipnoza zahteva predavanje svoje volje i stavljanje uma u „prazan hod,“ pre nego je bilo kakav hipnotički trans opšte moguć. I dok mnogi pokušavaju opravdati hipnozu na temeljima medicine, a u svrhu dijagnosticiranja, to i dalje predstavlja važno područje kojeg se vernici moraju kloniti. Prepuštanje svoje volje nekom drugom i stavljanje svog uma u neutralan položaj samo otvara vernika za uticaje koji nadilaze samu osobu koja provodi hipnozu. U trenutku kada je um neutralisan, a volja prepuštena, um može biti preuzet od bilo koje sile, a jako često to preuzimanje se dešava upravo od demonskih sila.

Još jedan oblik gatanja koji se često praktikuje na vašarima i u cirkusima jeste hiromantija, poznatija je kao čitanje iz dlana. Ponekad se jednostavno radi o igricama u koje se ljudi upuštaju, ali za neke je to stvarni kontakt sa demonskom moći i vernici nikako ne bi trebali da dozvole da im neko čita dlan.

Ono što se ponekad smatra naivnom dečjom igricom, Ouija ploča, jeste jedna od mnogih satanskih zamki koja uvlači ljude u sferu okultnog. Iznova i iznova, pokazano je da moć koja stoji iza ouiija ploče da daje tačne odgovore na postavljena pitanja, nije ljudska energija koja struji kroz prste onih koji igraju, već se radi o stvarnoj demonskoj sili. Glupiranje sa ouiija pločama takođe može vernika uvući u područje demoniskog.

Česta praksa na američkom selu jeste vođeno veštičarenje, poznato još i kao 'rašljarenje', gde se pomoću štapova (drvenih rašlji) traže podzemne vode za bunare. Oni koji praktikuju ovo veštičarenje priznaju da je uslov da sve to radi, verovanje da to radi i da daje rezultat. Ta tvrdnja istog trenu stavlja vođeno veštičarenje ili rašljarenje izvan sfere fizičke nauke, a unutar sfere okultnoga. Praktikovanje ovog vođenog veštičarenja, takođe, predstavlja ulaženje u sferu okultnih moći.

Moderni spiritistički pokret koji se proširio celim svetom još je jedna od formi okultnog delovanja. Postoji ceo niz spiritualnih aktivnosti, a u to je uključeno, proricanje budućnosti, razne vizije, podizanje stolova, pomeranje čaša, mehaničko pisanje, pričanje u transu, telekineza, levitacija, kao i ono sada najpopularnije, mediji za savetovanje sa mrtvima. Žrtve pretpostavljaju da uistinu komuniciraju sa preminulim jer glas koji izlazi iz osobe-medija jeste sličan glasu preminule osobe, a često se iznose i određene tajne koje bi samo preminula osoba mogla znati. Ali, ono šta se uistinu dešava je da se demonski duh pretvara da je određena osoba.

I zato što su demoni bili u blizini tokom života preminule osobe, te tajne, intimne stvari, poznate su demonskom svetu. Spiritualizam snažno privlači ljude, jer ljudi žele da znaju gde su otišli njihovi najmiliji i žele da komuniciraju sa njima; ali, upravo zbog tih razloga, u Pismima postoje jasna i posebna upozorenja protiv duhovnih uplitanja ovakve vrste, nalazimo ih u Isaiji 8:19:

I kad vam reknu: 'Tražite zazivače duhova i pogađače koji šapću i mrmljaju', ne bi li narod trebao tražiti Boga svojega? Zar će se u mrtvih za žive raspitivati?

Iako ovo može izgledati kao da smo napravili dugačak popis, mi smo jedva ovde zagrebali po površini svega ovoga. Različite su zamke koje je demonski svet postavio za ljude u okultnom svetu i doslovno se radi o legionima demona.

Ima i jako mnogo drugih, koje postaju popularne pa to prestaju da budu, poput veštičarenja, istočnjačke meditacije, joge, kao i celog mnoštva stvari općenito nazvanih 'sujeverja.' Ali, u svim ovim područjima prikrivena je i zamaskirana demonska akriivnost u različitim formama i oblicima sa svrhom da uhvati u svoju mrežu vernike i nevernike i da ih zarobi u sferi tame demonizma.

V. DEMONSKA KONTROLA

Čitavo područje opsednutosti demonima postalo je izuzetno konfuzno pitanje jer termini nisu uvek baš najbolje birani. Sama reč „opsednutost“ povezana sa demonima je nešto što nikada ne bi trebalo upotrebljavati, jer se nikada ne koristi u izvornom grčkom jeziku Novog zaveta. Drugim rečima, grčka reč za „opsednutost“ nikada nije upotrebljena u vezi sa demonom koji vrši kontrolu nad osobom.

U grčkom, za takvu osobu se uvek kaže da je „demonizovana,“ a ne „opsednuta.“ Znači, umesto da govorimo o demonskoj opsednutosti trebalo bi da govorimo o demonskoj kontroli i to svakako može da ublaži određene emotivne probleme koji izrone kada se postavi pitanje, „Može li vernik da bude opsednut demonom?“ Jer ukoliko pod opsednutošću mislimo, „Može li vernik da bude opsednut, posedovan od strane demona?“, odgovor je bez ikakve sumnje, „Ne!“ Vernik je posed i vlasništvo Božije, prema I Korinćanima 6:20. Ali, ukoliko mislimo kada kažemo opsednutost na doslovan grčki prevod koji označava kontrolu, onda je odgovor „Da.“ Vernici mogu da budu kontrolisani od demona, a to ćemo i pokazati pomnim ispitivanjem Pisama.

Po svojoj definiciji, demonska kontrola uključuje demonsko prebivanje unutar osobe i vršenje direktne kontrole i uticaja nad tom osobom kroz određeni stepen poremećenosti uma ili fizičkog uznemiravanja tela.

A. Druge demonske aktivnosti

Demonsku kontrolu, iz navedenih razloga, treba razlikovati od druge dve vrste demonskih aktivnosti.

1. Demonsko uznemiravanje

Prva takva aktivnost je uznemiravanje. Kada govorimo o uznemiravanju onda mislimo na pokušaje demona da onemoguće određena nastojanja vernika tako što na put vernika postavljaju različite prepreke. Primer za demonsko uznemiravanje nalazimo u I Solunjanima 2:18 gde čitamo kako je Pavle hteo da dođe do jedne grupe vernika, ali mu je to zaprečio Sotona. To je sotonско uznemiravanje. Još jedan primer nalazimo u Rimljanima 15:22: ***Zato sam mnogo puta i bio sprečen da dođem k vama.***

2. Demonski uticaj

Drugo područje je u tome da bi demonsku kontrolu trebalo razlikovati od demonskog uticaja. Ovo se razlikuje od demonskog uznemiravanja, a i jače je od demonskog uznemiravanja, jer obično znači da je demon dobio mesto u životu vernika. Ovde govorimo o tome da je demonski uticaj toliko jak da vernik postaje igračka u rukama demona i upotrebljen je da bude smetnja za Božije ciljeve.

Dobar primer iz ovog područja nalazimo u vezi sa Petrom, u Mateju 16:21-23. Ovde je Petar rekao Isusu da On nikada ne treba da ode na krst. Ješua se okrenuo prema Petru i rekao; **Beži mi s očiju Sotono.**

U ovom odlomku, Petar je očigledno odražavao um Sotone, a ne Hristov um, i kako je bio pod uticajem Sotone, postao je smetnja, kamen spoticaja. Pokušati sprečiti Mesiju da ode na krst je bila strategija Sotone. Vernici mogu da padnu pod demonski uticaj.

3. Direktna demonska kontrola

Demonska kontrola je snažnija od demonskih napada i razlikuje se od demoniskog uznemiravanja i uticaja. U takvom slučaju, demon zapravo prebiva unutar osobe i vrši izravnu kontrolu nad osobom, upravlja sa njom. Niko ne dovodi u pitanje da nevernici mogu da budu kontrolisani od demona, ali svakako postoje pitanja i neslaganja oko toga mogu li ili ne vernici biti pod kontrolom demona. Odgovor je definitivno „da“ i za to imamo jasan primer u Delima 5:1-4. Tu imamo priču o Ananiji i Safiri. Iz završnog dela stiha 4 jasno je da su i Ananija i Safira svrstavaju među vernike. Pa ipak, Petar pita Ananiju: **Ananija, zašto Sotona ispuni srce tvoje?**

Grčka reč za ispuniti u ovom odlomku je ista kao i reč koju nalazimo u Efescima 5:18 gde govori o punjenju Duhom Svetim. Grčka reč „puniti“ jednostavno znači „kontrolisati.“ U Efescima 5:18 Pavle zapoveda vernicima da **se pune Duhom**, a to znači „da budu kontrolisani od Duha.“ Potpuno ista reč je upotrebljena u Delima 5:3 gde Petar pita Ananiju: **Ananija, zašto Sotona ispuni** (ili kontroliše) **srce tvoje?** Ananija, vernik, dozvolio je sebi, kroz greh, da postane kontrolisan od Sotone. Tako da je iz ovog odlomka očigledno da vernici mogu biti kontrolisani od demona.

Još jedan odlomak je u Efescima 4:27: **ne dajte mesta đavolu.** U ovom odlomku, grčka reč za „dati mesto“ je „dati uporište.“ Radi se o vojnom terminu kod osvajanja područja koje se stavlja pod svoju kontrolu i odakle može nadalje da bude pokrenut sveopšti napad na preostalo neprijateljsko područje. U ovom pismu Pavle se obraća vernicima i govori im da ne daju (to) **mesto** (pod kontrolu) **đavolu.**

Sve ovo se takođe nalazi i u kontekstu neispovedenog greha, tako da nam daje razumeti da je jedan od načina na koji đavolu dajemo prostora za kontrolu nad nama tako što ne ispovedamo počinjeni greh.

Tako da pitanje nije može li vernik da bude kontrolisan od strane demona, jer nam sama Pisma daju naznačiti da mogu. Razlika između vernika i nevernika jeste obujam ili stepen do kojeg ta kontrola može da se protegne. Nevernik može u potpunosti da bude pod kontrolom demona, ali vernik ne može nikada biti u potpunosti pod kontrolom demona, jer u sebi ima trajno prebivajućeg Duha Svetoga.

Na pitanje kako je moguće da Duh Sveti prebiva u istom telu sa demonom, možemo odgovoriti protupitanjem, „Kako je moguće da Duh Sveti stanuje u istom telu sa

grešnom prirodom?“ Poenta je da vernik ima i grešnu prirodu i „novu“ prirodu. Kada Duh Sveti prebiva u verniku, On ne prebiva u njegovoj staroj prirodi; već prebiva u novoj prirodi vernika. Kada demon vrši kontrolu nad vernikom i prebiva u njemu, on ne prebiva kod njega u novoj prirodi, nego prebiva u staroj prirodi vernika. Tako da sustanarstvo Duha Svetoga i demonskog duha u istoj osobi ne bi trebalo da bude problem jer i stara i nova priroda; i stari i novi čovek, prebivaju u istoj osobi.

B. Simptomi demonske kontrole

Demonske aktivnosti se dešavaju u duhovnom delu čoveka. Kod nevernika, duh čoveka je mrtav u odnosu na Boga; dok je u verniku duh čoveka regenerisan i živ je u odnosu na Boga. Ali, u jednom i u drugom slučaju demonske aktivnosti se odvijaju u duhovnom delu čoveka. Ukoliko se ove aktivnosti protegnu do tačke preuzimanja kontrole efekti bi mogli da rezultiraju duhovnim problemima, fizičkim problemima, čak i mentalnim i psihičkim problemima. S jedne strane, nisu svi duhovni, fizički, mentalni ili psihološki problemi nužno vezani za demonske aktivnosti; moramo se suzdržati od toga da odemo u krajnost i da optužimo demone za sve što se dešava. Sa druge strane, postoje osim demona i drugi uzroci za duhovne, mentalne ili fizičke probleme, koji kao svoju posledicu imaju probleme u navedenim područjima života. Jako često su ovi problemi isprepleteni i povezani; ponekad su i razdvojeni. Ali, ukoliko uzrok jeste demonski, onda nema nikakve koristi u tretiranju mentalnih, fizičkih ili psihičkih posledica, sve dok demonski element nije uklonjen.

Još jednom, svako ko se bavi ovim mora biti jako pažljiv da ne ode u neku od dve krajnosti. Jedna krajnost kaže da opšte ne postoje demonske aktivnosti, dok druga krajnost za sve krivi demonske aktivnosti. Sigurno je da demoni uzrokuju mnoge duhovne, fizičke i mentalne probleme, ali nikako sve njih. Općenito govoreći ljudi imaju prave fizičke, mentalne i duhovne probleme koji su potpuno nevezani sa demonima. Stoga, treba pažljivo uspostaviti ravnotežu i moramo gledati na kombinaciju različitih simptoma koji mogu da upućuju na demonske aktivnosti kod osobe.

Dok krećemo sa navođenjem popisa simptoma koji ukazuju na demonske aktivnosti, treba primetiti da bilo koji od ovih simptoma, sam po sebi, ne ukazuje na demonske aktivnosti. Niti činjenica da osoba može imati više ovakvih simptoma ne znači da postoje demonske aktivnosti. Ali, simptomi koje ćemo navesti mogu da ukažu na demonsku kontrolu u nečijem životu i uvek bi ih trebalo sagledati zajedno, u potpunijoj slici.

U Mateju 9:22-23, demoni su prouzročili fizičku bolest. Međutim, fizička bolest i demonska kontrola jasno se razlikuju u Delima 5:16: ***A u Jerusalim je dolazilo mnoštvo iz okolnih gradova noseći bolesne i one koji su mučili nečisti dusi, i svi su ozdravljali.***

Ovde imamo dve grupe koje se donose apostolima za izlečenje. Jedni su bili fizički bolesni, a drugi su bili pod demonskom kontrolom. Imamo jasno razlikovanje fizičkih bolesti i demonske kontrole.

Nadalje, ponekad su mentalni poremećaji posledica demonske kontrole, kao u Mateju 17:15. Međutim, nisu svi mentalni poremećaji posledica demonske kontrole, jer imamo slučaj Navuhodonosora (Danilo 4:1-37) koji je postao mentalno poremećen, ali nikakve demonske aktivnosti nisu bile uključene u njegov slučaj.

Još jedan zajednički element kod demonskih aktivnosti jeste teška depresija. Ovo je možda najčešći pojedinačni simptom koji ukazuje na demonski napad. Postoje i drugi slučajevi teške depresije i oni svakako mogu biti prouzročeni fizičkim i duhovnim problemima, a ne demonskim. Osoba može da bude u depresiji jer je primila lošu vest ili je jednostavno premorena. Neke žene ponekad padnu u depresiju tokom svog menstrualnog ciklusa. Tako da ima jako puno depresija koje nisu povezane sa demonskim aktivnostima. Međutim, kada postoje demonske aktivnosti, najčešći simptom jeste teška ili duboka depresija. Moguće da bi bolji način da se to opiše bio da se kaže kako postoji određeni osećaj prisutnosti „mračnog oblaka depresije.“ U nekim prilikama u kojima je ovaj autor imao udela, kada bi ulazio u sobu javljao bi se odjednom osećaj depresije i tame koji bi okarakterisao celu atmosferu. Bio je to simptom demonske prisutnosti u sobi. Osoba koja pati od ovakvog oblika depresije često želi da sedi u potpunoj tami i kao da se boji svetla. Takođe zna da bude preplašena i teskobna, sa povremenim napadajima iracionalnog besa.

Kako demon optužuje osobu i donosi joj u sećanje prošle grehe, još jedan zajednički simptom demonskih aktivnosti koji se pojavljuje kod osobe jeste samooptuživanje. Kod takvih osoba postoji jedna jako loša slika o sebi koja se izražava kroz ono šta osoba govori o sebi, ali i kroz stav takve osobe.

Još jedan simptom su suicidalne namere. I kroz mentalne fantazije, ali i kroz stvarne fizičke pokušaje, izgleda kao da neka spoljašnja sila tera takvu osobu u samodestrukciju.

Još jedan simptom je pasivnost. Osoba koja stalno živi u pasivnom stanju i izgleda kao da nikada ne učestvuje u stvarnom svetu može biti takva upravo zbog demonskih aktivnosti u životu te osobe.

Demoni su nečisti duhovi, tako da je i nemoral još jedan veliki pokazatelj postojanja demonskih aktivnosti. Ovde govorimo o tendencijama ka abnormalnim seksualnim željama koje osobu često odvedu u preljubništvo ili u homoseksualizam. Mnogi razvrgnuti brakovi, danas među vernicima, kao rezultat preljubništva, mogu biti opisani kao žrtve demonskih aktivnosti. Zapravo, kada jednom uđe demonska kontrola, često je bračni odnos prvo šta biva napadnuto. U svetlu tolikih brakova vernika koji se raspadaju u ovom modernom vremenu, u umu ovog autora postoji jako malo sumnje da je razlog za to demonska aktivnost, posebno kroz elemente kontrole.

Osećaj teške ogorčenosti, posebno gorčine prema ljudima koji pružaju najveću pomoć i ljubav, još jedan je simptom demonske kontrole. Uz depresiju, ovo je verovatno drugi najčešći simptom demonske kontrole u životu jedne osobe.

Ljudi koji se drogiraju otvaraju sebe prema demonskim aktivnostima, a često je nekontrolisana upotreba droga upravo simptom demonskih aktivnosti.

Vidovnjačke moći, kao i neobično znanje su takođe simptomi koji ukazuju na demonske aktivnosti. Jedan slučaj s kojim se ovaj autor bavio u prošlosti bio je povezan sa osobom koja kao da je uvek znala unapred kada će neko pozvoniti na vratima i uvek bi se našla kod vrata pre nego se oglasi zvono. Ovakva izvan osjetilna spoznaja bio je glavni simptom kod te osobe.

Još jedan simptom može biti ponašanje koje nalikuje životinjskom. Ista osoba koju sam malo pre opisao mogla je progutati celu kokoš samo služeći se rukama i to u svega par minuta, a da pri tom ostanu samo kosti. Hranu je ta osoba gutala halapljivo i žestoko, kao da je nekakva gladna životinja.

Bilo kakva nervoza ili nemir tokom čitanja Biblije, tokom molitve ili propovedanja, posebno ako se radi o odlomcima ili pominjanju krvi Ješue Mesije, zapravo je moguće očitovanje simptoma demonske kontrole.

I na kraju, jako čest simptom koji pronalazimo u Novom zavetu jeste simptom višestruke osobnosti (multipersonalitet). Osobnosti unutar osobe su jako različite, a svaka osobnost ima svoj uzorak ponašanja. Kako jedan demon preuzima kontrolu od drugog, osobnosti mogu da budu radikalno promenjene sa potpuno novim postavkama i uzorcima ponašanja. Mnogi slučajevi podeljene osobnosti ili multipersonalnosti su direktna posledica demonske kontrole.

Još jednom, sve ove stvari mogu biti tek indikatori, a svaki od ovih simptoma sam po sebi ne mora biti pokazatelj da je demonska aktivnost prisutna. Ni jedan od ovih simptoma uzet zasebno ne može da bude dokaz demonske kontrole nad osobom. Općenito govoreći, ukoliko uistinu postoji demonska kontrola nad osobom onda će biti prisutna široka lepeza navedenih simptoma. Svakako se treba osloniti i moliti Duhu Svetom za vodstvo pre nego se usudimo da bilo koga obeležimo kao osobu koja je pod kontrolom demona.

C. Ispitivanje duhova

Nakon što svi drugi pokušaji da se konkretan problem reši propadnu, tek tada bi trebalo pristupiti mogućnosti da se radi o demonskoj kontroli. Ali, kako bismo znali sigurno da li je demonska kontrola prisutna ili nije moramo pristupiti ispitivanju duhova.

Upravo zato vernicima i jeste zapovedeno da preispituju duhove, u I Jovanovoj 4:1:

Ljubljeni, ne verujte svakom duhu, nego proveravajte duhove jesu li od Boga; jer mnogi su lažni proroci izišli u svet.

Lažni učitelji, posebno u sferi duhovnih stvari, jesu glasnogovornici demona. Kada demoni propagiraju svoj falsifikovani, lažni doktrinalni sistem, oni koriste **lažne**

proroke ili učitelje, koji se prerusavaju u Hristove sluge, a sve kako bi pronosili prevarno delo u kojem učestvuju. Iz ovih razloga, spoljašnja očitovanja ne smeju da se uzimaju kao dokazi koji jesu pobožni ili nisu pobožni, već se mora primeniti ispitivanje duhova.

Jedan test nalazimo u I Jovanovoj 4:2: **Po ovome prepoznajete Duha Božijega: svaki duh koji ispoveda da je Isus Hristos u telu došao, od Boga je.**

Demon neće biti voljan da prizna **da je Isus Hristos u telu došao** i da On jeste od Boga. Drugim rečima, postojaće jedno nastojanje osobe da se negira Utelovljenje kada god demon ima kontrolu.

Drugi test nalazimo u I Korinćanima 12:3: **Zato vam obznanjujem: niko ko u Duhu Božijem govori, ne kaže: 'Prokletstvo Isusu'; i niko ne može reći: 'Isus je Gospod' osim u Duhu Svetomu.**

I dok prvi test negira Utelovljenje, ovaj drugi test negira Gospodstvo Mesije. Démoni će govoriti o Isusu, i oni se mogu videti u Novom zavetu kako govore o Njemu; ali, nikada ne priznaju Njega kao Gospoda, jer Sotona je njihov gospod. Tako da drugi test sadrži prepoznavanje i priznavanje Gospodstva Mesijinog.

Treći test uključuje Mesijinu krv, u I Jovanovoj 5:6-7: **To je onaj koji dođe kroz vodu i krv, Isus Hristos. Ne samo u vodi nego u vodi i krvi. I Duh je taj koji svedoči, jer Duh je istina.**

Ljudi koji su pod nekakvim oblakom demonske kontrole skloni su da reaguju kada god se pomene krv Hristova. Često takve reakcije znaju da budu i divlje, sa besom, čak i nasilne. Ukoliko je takva reakcija očigledna, onda je to svakako naznaka da se tu radi o demonskoj kontroli.

Sva tri ova testa valjani su samo ukoliko se primenjuju na demona kada je on taj koji ima kontrolu. Uzmimo da se radi o verniku pod kontrolom demona. Ukoliko se ova pitanja primene na vernika on će, naravno, da potvrdi Utelovljenje, Mesijino Gospodstvo, kao i spoznaju o očišćavajućem učinku krvi Mesije. Ukoliko se ovi testovi primene direktno na osobu, oni tada neće pokazati demonsku aktivnost, niti će je opovrgnuti. Ovi testovi moraju biti primenjeni na duh, kada je duh taj koji kontroliše osobu. Znači, kada god postoji kombinacija ovih simptoma, o kojima smo govorili ranije u ovoj studiji, i uviđa se njihovo prisustvo, trebalo bi pribegnuti ispitivanju duhova. Tada, ako postoji negiranje Utelovljenja, Mesijinog Gospodstva ili divlja reakcija na krv Hristovu, tada to jeste pozitivan dokaz da je demon prisutan.

D. Rešenje za demonsku kontrolu

Kao što smo već rekli, i vernici i nevernici mogu da se nađu pod kontrolom demona, a razlika je u opsegu i intenzitetu te kontrole. Ali, razlika postoji i u načinu na koji se demon izgoni iz takve osobe.

Kada govorimo o neverniku, on sam po sebi nema nikakav autoritet da bi se rešio demona. Vernik, koji je ispravno povezan sa Bogom, trebao bi, u ime Isusa Hrista

(Ješue Mesije), da natera i da naredi demonu da izađe iz nevernika, a potom da radi sa osobom kako bi je doveo do spasiteljske spoznaje Ješue Mesije. Ukoliko ta osoba odbije da prihvati Hrista, takav otvara sebe na još goru demonsku kontrolu, kasnije u svom življenju (Matej 12:43-45).

Međutim, kada govorimo o verniku, jednostavno narediti demonu da izađe dok je to još moguće, nije baš najmudriji način. U Poslanicama, nigde nam nije rečeno da isterujemo demone, nego **oduprite se đavolu**. Reč **otpor** postaje ključ, kako to možemo da vidimo u tri odlomka: Jakovljeva 4:7; I Petrova 5:8-9; i Efescima 6:10-18. Jednom kada vernik postane svestan da se nalazi pod demonskom kontrolom, on treba da se **odupre** demonu koristeći pritom svoju volju.

Sredstvo kojim se odupiremo demonu i pomoću kojeg vršimo svoju volju nalazimo u tri odlomka koja smo već pomenuli, a najvažniji od ta tri odlomka je onaj u Efescima 6:10-18. U tom odlomku u Efescima naglasak je stavljen na **svu opremu Božiju** da bi se **ojačalo u Gospodu**. Postati **jak u Gospodu**, pre svega ostalog, uključuje spoznaju o pozicionoj istini. Kada osoba prihvati Isusa Hrista kao svog Spasitelja, takav je kršten Duhom Svetim u Telo Hristovo i na taj način je postavljen u potpuno novu poziciju. Ova pozicija sa sobom nosi ogromnu količinu moći i autoriteta koje vernik treba i može da upotrebljava. Stoga, ukoliko vernik proučava Pisma da bi naučio sve o svojoj poziciji **u Hristu** i o svojoj moći i autoritetu koja dolazi sa tom pozicijom, onda to jeste i postaje sredstvo pomoću kojeg taj vernik jača u Gospodu.

Drugo, rasti i postajati **jak u Gospodu** uključuje i oblačenje sve **bojne opreme Božije** na sebe. Odlomak u Efescima nam potpuno jasno kaže da je **bojna oprema Božija** u svojoj suštini Reč Božija. Znači, sredstvo da se odupremo Sotoni jeste korištenjem Pisama. Jasan primer ovoga šta smo rekli nalazimo u Mesijinom otporu na kušnje Sotone u Mateju 4; svaki put kada je Sotona kušao Isusa da poćini greh, On se odupro Sotoni citirajući Pisma.

U slučaju kada je vernik pod kontrolom demona, on prvo mora da postane svestan svog problema; mora se suoćiti sa svojim problemom; a, onda mora priznati da to jeste istina. Važno je da se takvu osobu odvede u Pisma i da joj se pokaže njena pozicija u Hristu sa svom moći i sa svim autoritetom koji ta pozicija nosi. Tada svojom voljom i odlukom takav može da istera demona odrićući se bilo kakve demonske kontrole u svom životu i svojom voljom se okrećući i predavajući svoju volju Duhu Svetom. Takva osoba mora da nastavi da proučava Pisma i da nastavi sa otporom prema Sotoni u svakom sledećem pokušaju demonskog sveta da ponovo zadobije kontrolu nad životom tog vernika.

Stoga, baš kao što postoji razlika u stepenu demonske kontrole između vernika i nevernika, postoji i razlika u načinu na koji se problem demonske kontrole rešava u tim životima. Kada govorimo o neverniku, nema druge mogućnosti, već da se demon izгна u ime Isusa Hrista. Ali, kada govorimo o verniku, on sam treba da natera demona kroz svoju volju, kroz spoznaju svog položaja i autoriteta pozicije **u Hristu**, kao i kroz upotrebu samih Pisama.

VI. SUDBINA DEMONA

U konačnici će sve demonske aktivnosti prestati, ali će se dogoditi dve temeljne faze u ovom prestajanju demonskih aktivnosti kako se bude primicao čas njihovog konačnog suda.

A. Ambis

Prva faza će se odigrati tokom Mesijanskog Kraljevstva. Tokom 1000 godina kraljevanja Mesije neće biti nikakvih demonskih aktivnosti u svetu. Sam Sotona će biti zatočen u **Ambisu** (Otkrivenje 20:1-3), dok će demoni koji neće biti zatočeni biti ograničeni neprekidnim ognjem gorućeg otpada grada Vavilona, prema Otkrivenju 18:2:

I povika snažno, jakim glasom, govoreći: 'Pade, pade Veliki Vavilon i postade prebivalištem zlodusima i tamnicom svakom nečistom duhu i tamnicom svakoj ptici nečistoj i mrskoj.

Istu ovu istinu nalazimo u Isaiji 13:21: ***Nego će zveri pustinjske počivati onde, kuće će im napuniti sove; i nojevi će se onde nastaniti, a divlji jarci će onde poskakivati.***

Hebrejska reč koja je u ovom odlomku prevedena kao divlji jarci zapravo znači „demoni.“ Nije slučajnost da je simbol Sotonske crkve glava od jarca.

Prva faza usuda demona će se odviti tokom Mesijanskog Kraljevstva kada će oni biti zatočeni na gorućem smetlištu drevnog grada Vavilona.

B. Ognjeno jezero

Ali, u konačnici, konačna sudbina demona biće Ognjeno jezero, kako nas to uči Mesija u Mateju 25:41: ***Tada će reći i onima sleva: 'Odlazite od mene, prokleti, u oganj večni što je pripremljen đavlu i anđelima njegovim.***

Na ovaj način će Ognjeno jezero postati večno prebivalište svim nespašenim bićima, bili oni anđeli ili ljudi

